

PSALMS: CHAPTER 1 THE PURSUIT OF HAPPINESS

The Text: Chapter 1

Happy the man who has not walked in the wicked's counsel,
 nor in the way of offenders has stood,
 nor in the session of scoffers has sat.
 But the LORD's teaching is his desire,
 and His teaching he murmurs day and night.

(א) אֲשֶׁר־הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים
 וּבְדַרְךָ חַטָּאִים לֹא עָמַד
 וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא יָשָׁב:
 (ב) כִּי אִם בְּתוֹרַת יְקֹוֹק הִפְצֹו
 וּבְתוֹרָתוֹ יְהַגֵּה יוֹמָם וְלַיְלָה:

And he shall be like a tree planted by streams of water,
 that bears its fruit in its season,
 and its leaf does not wither—
 and in all that he does he prospers.
 Not so the wicked,
 but like chaff that the wind drives away.

(ג) וְהָיָה כְעֵץ שֶׁתוֹלַע עַל־פִּלְגֵי מַיִם
 אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ
 וְעֵלְהוֹ לֹא־יִבֹּל—
 וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ:
 (ד) לֹא־כֵן הָרְשָׁעִים
 כִּי אִם־כְּמֹץ אֲשֶׁר־תִּדְפְּנוּ רוּחַ:

Therefore the wicked will not stand up in judgment,
 nor offenders in the band of the righteous.
 For the LORD embraces the way of the righteous,
 and the way of the wicked is lost.

(ה) עַל־כֵּן לֹא־יָקוּמוּ רְשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט
 וְחַטָּאִים בְּעֵדַת צְדִיקִים:
 (ו) כִּי־יִדְעַ יְקֹוֹק דַּרְךְ צְדִיקִים
 וְדַרְךְ רְשָׁעִים תֵּאבֵד:

The Pursuit of Happiness

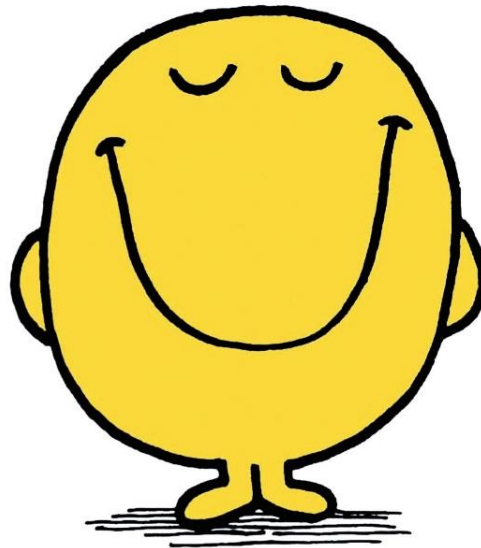
ילקוט שמעוני, תהלים, תרי
 מה בוראי לא הוציא דבר מגונה מפיו, אף דוד כך, היה לו למימר "ארור האיש אשר הלך בעצת רשעים"... ולא אמר אלא "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים."

- "And does his philosophy make you happy?"
- "I have never searched for happiness. Who wants happiness? I have searched for pleasure."

Dorian Gray

It is happiness, be it noted, not pleasure, that concerns the psalmist. Pleasure may be self-centered, a transient, agreeable sensation or emotion, an instinctive response to a particular stimulus that gratifies the senses; and it may be frivolous and illusory. By contrast, happiness is deep-rooted; it penetrates the very depths of one's being, and it is serious and enduring. In fact, it is this last quality which most distinguishes it from pleasure.

Nahum M. Sarna, *On the Book of Psalms*

Malbim 1:1

This explains the conditions for happiness. And there is a difference between happiness and success; success is defined by earthly matters...and happiness is rooted in the spirit...Here we say "Happy is the **person**"; a joy unique to a person as it relates to their humanity, not the joy shared by all living things.

מלבי"ם א:א

בא לבאר התנאים שבעבורם יהיה האיש מאושר. ויש הבדל בין מאושר ובין מצליח, ההצלחה היא בענינים עולמיים...והאושר בענינים הנפשיים...מדבר פה באשרי האיש, האושר המיוחד אל האיש מצד שהוא אדם, לא האושר שישתתף בו עם סוגו מצד שהוא חי.

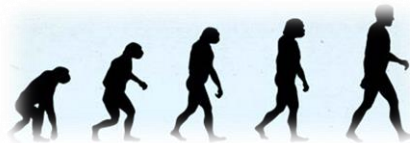
The Power of Resistance

R' Shimshon Raphael Hirsch

On the one hand, the phonetic relationship of the root 'Asher' to 'Osher' etc. would indicate a gathering, an accumulation of power and material goods. On the other hand, there is the meaning of 'Ashur', "a step"... to progress... Thus 'ashrei' denotes all possible progress... "Striding forward."

ר' שמשון רפאל הירש

אע"פ שהשורש 'אשר' קרוב לשורש, עשר— המורים על צבירת כוחות ונסכים, הנה מאידך מצביעות המלים 'אשור': "צעד"... "התקדמות"... "אשרי"... מסמנת על כן כל התקדמות אשפרית, כל סוגי התקדמות, התקדמות בכל דבר.

R' Shimshon Raphael Hirsch

The word 'Rashà', phonetically related to 'Rasha' (from which the Rabbinic 'reshut' is derived). "The untrammelled will", "when man exercises arbitrary power".

ר' שמשון רפאל הירש

רשע, קרוב במיבטאו ל'רשה' (שממנו הביטוי התלמודי 'רשות'). הרצון הבלתי מעוכב, התחום שבו עושה אדם כרצונו.

Malbim 1:1

But with 'Sinners' it couldn't say 'counsel,' since they don't err with thought; it then adds not to even stand with sinners, because sinners err simply by impulse. Meaning that one shouldn't follow their impulse either, and it isn't enough not to walk with sinners (i.e. frequent with them), one shouldn't stand with them for even one moment.

מלבי"ם א:א

אצל חטאים לא יכול לאמר בעצת, כי הם אינם חוטאים בעצה, ומוסיף שאף בדרך חטאים לא עמד שהחטאים הם החוטאים מצד התאוה לבד, ר"ל שלא יחטא מצד תאותו ג"כ, ולא לבד שלא הלך בדרך חטאים היינו שאינו מתמיד בחטאים, כי גם לא עמד בדרכם אף לפי שעה

R' Shimshon Raphael Hirsch

לץ: in its noble sense this word denotes the art of translation from one language to another... When applied to judgment, it indicates the proper representation of the facts on behalf of the defense. When applied to the emotions, it denotes pleasant arts; i.e. poetry. In its less noble meaning, however, the word denotes that pernicious and despicable art of distorting speech... This is the execrable art of spurious dialectics and wicked irony... 'Leztim', out of habit or from sheer cowardice, still practice all the precepts of the Torah, yet ridicule this way of life. Their prattle serves to undermine in the hearts of their fellow men the respect for all that which is sacred.

Avodah Zara 19a

If one walks – they will eventually stand, and if one stand – they will eventually sit, and if one sits – they will eventually scoff.

ע"ז יט.

אם הלך - סופו לעמוד, ואם עמד - סופו לישב, ואם ישב - סופו ללוץ

Jewish Roots

Rashi

Dust from the Adama: He gathered his dust from the four corners of the globe so that in whatever place he may die, the ground will absorb him in burial.

רש"י בראשית ב:ז

עפר מן האדמה - צבר עפרו מכל האדמה מארבע רוחות, שכל מקום שימות שם תהא קולטתו לקבורה.

Man was created of cosmic dust. God gathered the dust of which man was fashioned from all parts of the earth, indeed, from all the uncharted lanes of creation. Man belongs everywhere...

Rabbi Joseph Soloveitchik, *Majesty and Humility*

אבות דרבי נתן פרק כב

אדם שיש בו מעשים טובים ולמד תורה הרבה למה הוא דומה לאילן שעומד על המים ענפיו מועטין ושרשיו מרובין אפילו ארבע רוחות העולם באות אין מזיזות אותו ממקומו שנאמר והיה כעץ שתול על פלגי מים.

עבודה זרה יט.

אמרי דבי ר' ינאי: "כעץ שתול" ולא 'כעץ נטוע'...
 רש"י: שתול - נעקר מכאן וחזר ונשתל במקום אחר.

Sukkah 21b

R' Acha bar Ada said in the name of R' Hamnuna and Rav: how do we know that even the musings of our sages require study? – it says "Its leaves do not wither".

סוכה כא:

אמר רב אחא בר אדא אמר רב המנונא אמר רב: מנין שאפילו שיחת תלמידי חכמים צריכה לימוד – שנאמר "ועלהו לא יבול."

Comfort and Consolation

Malbim 1:6

This knowledge is an intellectual cleaving. ..they will cling to that which is timeless and unchanging. And the righteous tread on the path of perfection ascending to the house of God, toward love of God, without disengaging from his everlasting knowledge; thus they last forever. But the path of the wicked descends to hell toward that which erodes and wears—disconnected from knowledge of God; thus it will inevitably dissolve, as if it never was.

מלבי"ם א:ו

הידיעה הזאת היא התדבקות המושכל במשכיל... שהם ידבקו בהנצחיי הבלתי משתנה. והנה דרך הצדיקים שדורכים על מהלך השלימות במסלה העולה בית אל, לאהבה את ה' ולדבקה בו, הוא בלתי נפרד מידיעתו, ונשאר נצחי קיים כמוהו, וע"כ הם נשארים לנצח, אבל דרך הרשעים אל עמקי שאול אל דברים הבלוים ונפסדים, לא יתקשרו בידיעת ה', ולכן תאבד באחרית והיא כלא היה. :

Man without God is a seed upon the wind: driven this way and that, and finding no place of lodgement and germination.

T.S. Eliot, *The Rock*

בראשית רבה פרשה ח

אמר ר' ברכיה : בשעה שבא הקב"ה לבראות אדם הראשון ראה צדיקים ורשעים עומדים ממנו, אמר 'אם אבראנו רשעים עומדים ממנו, לא אבראנו צדיקים היאך עומדים ממנו?' מה עשה הקב"ה? הפליג דרכן של רשעים מכנגד פניו, ושיתף בו מידת רחמים ובראו... "כי יודע ה' דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד" (תהלים א:ו) מהו תאבד? איבדה מכנגד פניו, ושיתף בו מידת רחמים ובראו.